

Citatų skyryba

1. Jums duoti: a) autoriaus žodžiai – ***K. Binkio eilėraštyje „Vokiškas pavasaris“ ryški mėnulio personifikacija***
b) citata – ***Berlynas aukštyn kojom drybso,/ O mėnuo, senas idiotas,/ Elektros viela pažabotas,/ Šypso.***

Jūs turite parašyti sakinius taip, kad

- 1) citata eitų po autoriaus žodžių ir sudarytų atskirą sakinio dėmenį,
 - 2) citata eitų prieš autoriaus žodžius (įterpkite *tokiais žodžiais*)
 - 3) autoriaus žodžiai būtų įsiterpę į citatą (įterpkite *tokiais žodžiais; ir priduria*),
 - 4) eiliuoto teksto citata būtų rašoma be kabučių,
 - 5) citata eitų tik sakinio dalimi (*žodžiais* arba *teigdamas, sakydamas*),
 - 6) citata būtų autoriaus žodžių tęsinys – šalutinis (papildinio) sakinytis, įsiterpęs į pagrindinį dėmenį.
- P. S. kur reikia, keiskite gramatinės žodžių kategorijas, išbraukite nereikalingus žodžius**

2. Jums duoti: a) autoriaus žodžiai – ***Kalbėdama apie idealą, J. Ivanauskaitė klausia***
b) citata – ***Kas tai – Prarastas Rojus ar Pažadėtoji Žemė, kurių ilgimės savo sielos gelmėse?***

Jūs turite parašyti sakinius taip, kad

- 7) citata eitų po autoriaus žodžių ir sudarytų atskirą sakinio dėmenį,
- 8) citata eitų prieš autoriaus žodžius,
- 9) autoriaus žodžiai būtų įsiterpę į citatą,
- 10) citata eitų šalutiniu sakinio dėmeniu.

P. S. kur reikia, keiskite gramatinės žodžių kategorijas, išbraukite nereikalingus žodžius

3. Nurašykite sakinius, įrašykite trūkstamas raides, sudėkite skyrybos ženklus.

1. Menas yra aukštesnė gyvenimo forma todėl į kūrybą rašytojas žiūrėjo labai atsakingai atiduodamas jai save pasak Elenos Bukelienės ki paskutinio kraujo lašo
2. Barbora prabyla aukštu karališku jos lemtį išreiškiančiu balsu š būsiu ne pageltęs pergamentas. Aš nesensiu./ Man meilė bus galia išlikti, kaip poetui
3. Ir nebijau aš girioj paklysti, Jūroj paskęsti tokias žodžiais S. Nėris šlovina jaunystę eilėraštyje ir priduria Nes man žadėjo žvaigždė jaunystė/Niekad negesti...
4. Žodžiais Išnyksiu kaip dūmas, neblaškomas vėjo, Ir niekas manęs neminės Maironis pabrėžia gyvenimo sudėtingumą ir problemišumą

ATSAKYMAI 3 variantas

1. K. Binkio eilėraštyje „Vokiškas pavasaris“ ryški mėnulio personifikacija: „Berlynas aukštyn kojom drybso,/ O mėnuo, senas idiotas,/ Elektros viela pažabotas,/ Šypso.“
2. „Berlynas aukštyn kojom drybso,/ O mėnuo, senas idiotas,/ Elektros viela pažabotas,/ Šypso“,- tokias žodžiais K. Binkis personifikuoja mėnulį eilėraštyje „Vokiškas pavasaris“.
3. „Berlynas aukštyn kojom drybso,/ O mėnuo, senas idiotas,- tokias žodžiais eilėraštyje „Vokiškas pavasaris“ K. Binkis personifikuoja mėnulį ir priduria:- Elektros viela pažabotas,/ Šypso.“
4. K. Binkio eilėraštyje „Vokiškas pavasaris“ ryški mėnulio personifikacija:
Berlynas aukštyn kojom drybso,
O mėnuo, senas idiotas,
Elektros viela pažabotas,
Šypso.
5. K. Binkis žodžiais „Berlynas aukštyn kojom drybso,/ O mėnuo, senas idiotas,/ Elektros viela pažabotas,/ Šypso“ eilėraštyje „Vokiškas pavasaris“ personifikuoja mėnulį.
6. K. Binkis teigdamas, jog „Berlynas aukštyn kojom drybso,/ O mėnuo, senas idiotas,/ Elektros viela pažabotas,/ Šypso“, eilėraštyje „Vokiškas pavasaris“ personifikuoja mėnulį.
7. Kalbėdama apie idealą, J. Ivanauskaitė klausia: „Kas tai – Prarastas Rojus ar Pažadėtoji Žemė, kurių ilgimės savo sielos gelmėse?“
8. „Kas tai – Prarastas Rojus ar Pažadėtoji Žemė, kurių ilgimės savo sielos gelmėse?“-klausia J. Ivanauskaitė, kalbėdama apie idealą.
9. „Kas tai,- klausia J. Ivanauskaitė, kalbėdama apie idealą, - Prarastas Rojus ar Pažadėtoji Žemė, kurių ilgimės savo sielos gelmėse?“
10. J. Ivanauskaitė klausdama, „Kas tai – Prarastas Rojus ar Pažadėtoji Žemė, kurių ilgimės savo sielos gelmėse“, kalba apie idealą.

II

1. Menas yra aukštesnė gyvenimo forma, todėl į kūrybą rašytojas žiūrėjo labai atsakingai, atiduodamas jai save, pasak Elenos Bukelienės, „iki paskutinio kraujo lašo“.
2. Barbora prabyla aukštu, karališku, jos lemtį išreiškiančiu balsu: „Aš būsiu ne pageltęs pergamentas. Aš nesensiu./ Man meilė bus galia išlikti, kaip poetui.“
3. „Ir nebijau aš girioj paklysti, Jūroj paskęsti,- tokias žodžiais S. Nėris šlovina jaunystę eilėraštyje ir priduria: - Nes man žadėjo žvaigždė jaunystė/Niekad negesti...“
4. Žodžiais „Išnyksiu kaip dūmas, neblaškomas vėjo,/ Ir niekas manęs neminės“ Maironis pabrėžia gyvenimo sudėtingumą ir problemškumą.